

سوره روم (۳۰)

مکی و شامل شصت آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱)

رومیان در سرزمینی نزدیک شکست خوردند، آن‌ها بعد از شکست خوردنشان در عرض چند سال پیروز می‌شوند، چون فرمان کار در گذشته و آینده با خدا است و آن روز افراد باایمان به سبب یاری خدا شاد می‌شوند. خدا هر کس را که بخواهد یاری می‌کند. او توانا و مهربان است. (۲ تا ۵) این وعده خداست و **خدا بر خلاف وعده‌اش کاری نمی‌کند**، ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند. (۶) **مردم فقط ظاهر زندگی دنیا را می‌شناسند و از عاقبت کار غافل هستند.** (۷)

آیا آن‌ها درباره خودشان فکر نکرده‌اند؟ خدا آسمان‌ها و زمین و آنچه را بین آن‌ها است به حق آفریده و مدت معلومی تعیین کرده، ولی بیشتر مردم ملاقات خداوندشان را قبول ندارند. (۸) **آیا در زمین نگشتند تا ببینند عاقبت کار کسانی که قبل از آن‌ها بودند چه بود؟ آن‌ها نیرویشان بیشتر از این‌ها بود و زمین را زیر و رو کردند و بیشتر از آنچه این‌ها آباد می‌کنند زمین را آباد کردند**، و پیغمبرانشان دلایل روشن برای آن‌ها آوردند. خدا به آن‌ها ظلم نکرد، ولی آن‌ها به خودشان ظلم کردند. (۹)

و **عاقبت بد کسانی که کار بد می‌کردند این بود که منکر آیات خدا شدند و آن را مسخره می‌کردند.** (۱۰)

خدا خلقت را شروع می‌کند و بعد آن را برمی‌گرداند و آنگاه به سوی او برگردانده می‌شوید. (۱۱) **روزی که قیامت برپا شود گناهکاران ناامید می‌شوند.** (۱۲)

و شفيعی از کسانی که شريك خدا می‌ساختند برای آن‌ها وجود ندارد و منکر شریکائی که می‌ساختند می‌شوند. (۱۳) **روزی که قیامت برپا شود مردم از هم جدا می‌شوند.** (۱۴)

اما افرادی که ایمان داشتند و کار صحیح کردند در بهشت شادمان خواهند بود. (۱۵) اما کسانی که کافر شدند و منکر آیات ما و دیدن آخرت شدند در عذاب حاضر می‌گردند. (۱۶) **خدا را موقعی که روز را به شب و شب را به روز می‌رسانید به پاکی یاد کنید.** (۱۷)

و شب و ظهر در آسمان‌ها و زمین ستایش به خدا اختصاص دارد. (۱۸) **زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده خارج می‌کند و زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند.** شما نیز همین‌طور از گور بیرون آورده (زنده) می‌شوید. (۱۹)

یکی از آیاتش این است که شما را از خاک خلق کرد و شما آدم‌هایی شدید که در زمین پخش می‌شوید. (۲۰)

و یکی از آیاتش این است که برای شما از جنس خودتان همسر آفرید تا با آن‌ها آرامش پیدا کنید، و بین شما دوستی و رحمت بوجود آورد. در این کار عبرت‌هایی برای کسانی که فکر می‌کنند وجود دارد. (۲۱)

و یکی از آیاتش خلق آسمان‌ها و زمین، و اختلاف زبان و رنگ شما است. در این کار برای افراد دانا عبرتی وجود دارد. (۲۲)

و یکی از آیاتش خوابیدن شما در شب و ظهر، و دنبال فضل او رفتن (کسب معاش) شما در روز است. در این کار عبرت‌هایی برای کسانی که گوش شنوا دارند وجود دارد. (۲۳)

و یکی از آیاتش این است که برق را که باعث ترس و امید شما می‌شود به شما نشان می‌دهد، و از آسمان باران را نازل می‌کند و با آن زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند. در این کار عبرت‌هایی برای افرادی که می‌فهمند وجود دارد. (۲۴)

و یکی از آیاتش این است که آسمان و زمین به فرمانش برپا است، و وقتی شما را از زمین برای يك بار صدا بزند، فوراً از آن خارج می‌شوید. (۲۵)

تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند مال او و مطیع او هستند. (۲۶)

او وجودی است که خلقت را شروع می‌کند و بعد آن را برمی‌گرداند، و کار برگرداندن برای او آسانتر است. و بالاترین صفات در آسمان‌ها و زمین متعلق به اوست، و او توانا و حکیم است. (۲۷)

خدا برای شما مثلی از خودتان زد. آیا شما از غلامان خودتان شریک‌انی در آنچه روزی شما ساخته‌ایم دارید که در آن با هم مساوی باشید و همان‌طور که از هم می‌ترسید از آن‌ها بترسید؟ ما آیات را برای کسانی که می‌فهمند این‌طور شرح می‌دهیم. (۲۸)

کسانی که ظلم می‌کنند، بدون علم و آگاهی از دلخواه خود پیروی می‌کنند. چه کسی (قادر است) فردی را که خدا گمراه کرده هدایت کند؟ آن‌ها مددکاری ندارند. (۲۹)

بنابراین با تمایل به حق، به دینی روی آور که آفریده خدایی است که مردم را بر این طبیعت آفریده. آفرینش خدا تغییر پیدا نمی‌کند. دین درست و پایدار چنین دینی است، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند. (۳۰)

در حالی که به سوی او برمی‌گردید از نافرمانی و عذاب او بترسید و نماز را به پا دارید و از مشرکان نباشید. (۳۱)

از مشرکانی که دینشان را فرقه‌فرقه کردند و به گروه‌ها تقسیم شدند و هر گروهی به اعتقادات خود دلخوش است. (۳۲)

وقتی ضرری به مردم برسد، در حالی که توبه می‌کنند، خداوندشان را به کمک می‌خوانند، و چون از طرف خودش نعمتی به آن‌ها بچشانند، آن وقت عده‌ای از آن‌ها برای خداوندشان شریک درست می‌کنند. (۳۳)

برای این که ناسپاسی چیزی را بکنند که به آن‌ها داده‌ایم. بنابراین کامجویی کنید، نتیجه آن را خواهید دانست. (۳۴)

آیا برای آن‌ها دلیلی نازل کرده‌ایم که درستی چیزهایی را که شریک خدا می‌سازند بیان کند؟ (۳۵)

چون به مردم رحمتی بچشانیم، به خاطر آن خوشحال می‌شوند، و اگر به علت کارهایی که کرده‌اند مصیبتی به آن‌ها برسد، ناامید می‌شوند. (۳۶)

آیا متوجه نشده‌اند که خدا روزی را برای هر کس که بخواهد وسعت می‌دهد یا تنگ می‌کند؟ در این کار عبرت‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد. (۳۷)

حق خویشاوندان و تهیدستان و در راه‌ماندگان را بده. این کار برای کسانی که خشنودی خدا را می‌خواهند بهتر است و چنین افرادی رستگار هستند. (۳۸)

ربایی که می‌دهید تا مال مردم افزایش پیدا کند، در پیش خدا افزایشی پیدا نمی‌کند. در حالی که

زکاتی که می‌دهید و با آن رضای خدا را می‌خواهید چند برابر خواهد شد. (۳۹)
خداست که شما را خلق کرد و به شما روزی داد و جان شما را می‌گیرد و بعد شما را زنده می‌کند. آیا از این شریکانی که برای خدا درست کرده‌اید، کسی هست که ذره‌ای از این کارها را بکند؟ او پاک و بالاتر از این چیزهایی است که شریک او می‌سازند. (۴۰)
به علت کارهایی که مردم کرده‌اند، فساد در خشکی و دریا ظاهر شده تا خدا نتیجه بعضی از کارهایی را که کرده‌اند به آنها بچشاند، شاید برگردند. (۴۱)
بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید که عاقبت کار کسانی که قبل از شما بودند چه بود، بیشتر آنها مشرک بودند. (۴۲)

بنابراین به دین صحیح و پایدار روی آور، قبل از این که روزی بیاید که از طرف خدا برگشتی برای آن نیست. در آن روز مردم تقسیم می‌شوند. (۴۳)
کسانی که ایمان نیاوردند به ضرر خودشان است، و کسانی که ایمان آوردند و عمل صحیح کردند بهشت را برای خودشان آماده می‌کنند. (۴۴)
تا خدا به افرادی که ایمان آوردند و کار صحیح کردند از فضل خودش پاداش دهد. خدا افراد بی‌ایمان را دوست ندارد. (۴۵)

و یکی از آیاتش این است که بادهای را برای مژده می‌فرستد تا مقداری از رحمتش را به شما بچشاند، و کشتی به امرش حرکت کند و دنبال فضل او (کسب معاش) برآید. شاید سپاسگزاری کنید. (۴۶)

قبل از تو پیغمبرانی پیش قومشان فرستادیم و دلیل‌های روشن برای آنها آوردند. آنگاه ما از گناهکاران انتقام گرفتیم. کمک به افراد باایمان وظیفه ماست. (۴۷)
خدا وجودی است که بادهای را می‌فرستد و ابر را به حرکت در می‌آورد و آن را در آسمان هر طور که بخواهد پخش و تکه‌تکه (یا متراکم) می‌کند، و می‌بینی که باران از میان آن خارج می‌شود. و وقتی باران را به کسانی از بندگانش که بخواهد برساند، خوشحال می‌شوند. (۴۸)
در صورتی که قبل از این که باران بر آنها ببارد ناامید بودند. (۴۹)
پس به آثار رحمت خدا نگاه کن که چگونه زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند. حقیقتاً خدا زنده‌کننده مردگان است، و او بر انجام هر کاری قادر است. (۵۰)
اگر بادی بفرستیم و در اثر آن ببینند که زراعتشان زرد شده، حتماً بعد از آن ناسپاسی می‌کنند. (۵۱)

تو نمی‌توانی به مرده‌ها حرف حالی کنی، و نمی‌توانی به آدم‌های کر، در صورتی که پشتشان به تو باشد، حرف بفهمانی. (۵۲)

تو نمی‌توانی با نشان دادن راه، کورها را متوجه راه صحیح بکنی. تو فقط می‌توانی به کسانی که به آیات ما ایمان دارند و تسلیم آن هستند حرف را بفهمانی. (۵۳)

خداست که شما را ضعیف آفرید، و بعد از ناتوانی شما را نیرومند ساخت، و بعد از نیرومند شدن دوباره شما را ضعیف و پیر می‌کند. هر چه را بخواهد خلق می‌کند، و او دانا و توانا است. (۵۴)
روزی که قیامت برپا شود، گناهکاران قسم می‌خورند که فقط یک ساعت در قبر مانده‌اند. قبلاً در دنیا هم همین‌طور به دروغ‌گویی کشانده می‌شدند. (۵۵)
ولی کسانی که علم و ایمان به آنها عطا شده می‌گویند: شما بنابر کتاب خدا تا روز قیامت در قبر

مانده‌اید و حالا روز قیامت است، ولی نمی‌دانستید. (۵۶)
در چنان روزی معذرت خواهی برای کسانی که ظلم می‌کنند فایده‌ای ندارد، و از آن‌ها نمی‌خواهند
که عذرخواهی کنند. (۵۷)
برای مردم در این قرآن هر گونه مثلی زده‌ایم. اگر معجزه‌ای برای آن‌ها بیاوری حتماً افراد
بی‌ایمان می‌گویند: شما دروغ می‌گویید. (۵۸)
خدا این‌طور بر دل افراد نادان مهر می‌نهد. (۵۹)
صبرکن، چون وعده خدا حق است و کسانی که (به آخرت) یقین ندارند تو را کوچک نسازند. (۶۰)